

ДОЦЕНТ МАШКАРИНЕЦЬ НАДІЯ СТЕПАНІВНА (до 70-річчя від дня народження)

Пам'ять – це один із найцінніших скарбів, яким володіє людство. Рідні, близькі, друзі – багатьох з них уже немає серед нас. Відійшли в інші світи, але вони живуть. Живуть серед нас, поки ми їх пам'ятаємо.

Пам'ятаємо тих, хто був поруч з нами. Пам'ятаємо разо пройдений шлях, радощі життя і біль втрат.

Пам'ятаємо...

Здається, це було недавно, а вже минуло так багато від дня смерті Надії Степанівни Машкаринець.

Перші дні після її смерті ми, хто працював з нею разом протягом багатьох років, приходили на роботу і чекали, що ось-ось з'явиться Надія Степанівна, завжди спокійна, лагідна, усміхнена. Ми не уявляли собі роботу кафедри без неї. Тільки згодом

почали усвідомлювати гірку і трагічну істину – вона вже більше ніколи не прийде на роботу, ніколи більше не буде серед нас. Закінчився її земний шлях життя, і вона пішла у Вічність ...

Народилася Н.С.Машкаринець 18 січня 1937 р. у м. Ужгород у сім'ї службовця.

Батько її, Степан Микуланинець, – відомий лікар на Закарпатті, один із організаторів охорони здоров'я краю.

В 1954 р. Надія Степанівна закінчила середню школу в м. Ужгород і того ж року вступила на медичний факультет Ужгородського університету.

З 1954 по 1960 роки навчалася на медичному факультеті УжДУ, після закінчення якого була направлена на роботу в Берегівську районну лікарню, де протягом 5 років працювала дільничним терапевтом, одночасно викладаючи терапію в Берегівському медучилищі.

Працюючи в Берегівській райлікарні, зарекомендувала себе як добросовісний працівник, вдумливий лікар, хороший діагност. Згодом переїхала в Ужгород, але ще протягом багатьох років до неї приїздили на консультацію хворі з Берегівщини.

В 1965 р. вступила в аспірантуру на кафедру факультетської терапії Ужгородського університету, якою тоді завідував проф. Г.Є.Марантіді. Після успішного закінчення аспірантури як перспективний науковець і педагог була призначена асистентом на тій же кафедрі.

В 1970 р. Надія Степанівна успішно захистила кандидатську дисертацію. Це був другий захист кандидатської дисертації на медичному факультеті (в той період медичний факультет УжДУ мав право захисту кандидатських дисертацій). Тема дисертації “Лечебное действие закарпатской минеральной воды “Поляна-10” и ее влияние на минеральный обмен больных хроническим гепатохолециститом”, яку написала під керівництвом Г.Є.Марантіді.

За матеріалами дисертації виступала на республіканських наукових конференціях, на засіданні обласного товариства терапевтів, перед лікарями-курортологами Закарпаття.

Надія Степанівна вперше в Україні вивчала мінеральний обмін та його зміну у хворих на гепатобіліарну систему під дією мінеральної води “Поляна Квасова”.

Актуальність теми підтверджувалася ще і тим, що ВАК у тому ж 1970 році присудив Надії Степанівні науковий ступінь кандидата медичних наук.

На кафедрі факультетської терапії Надія Степанівна беззмінно пропрацювала з 1 вересня 1968 р. до дня виходу на пенсію 7 вересня 1999 р. (31 рік!), пройшовши всі етапи творчого росту: аспірант (1965–1968 рр.), асистент (1968–1980 рр.), доцент (1980–1999 рр.).

Працюючи на кафедрі, приділяла увагу педагогічній роботі.

Будучи прекрасним клініцистом і педагогом, використовуючи знання, які отримувала на курсах підвищення кваліфікації в Києві, Москві, Ленінграді, цікаво проводила практичні заняття зі студентами, клінічні розбори біля ліжка хворого. Після таких занять студент завжди пізнавав щось нове, збагачувався новим досвідом.

Студенти поважали Надію Степанівну, прислухалися до її порад. Недарма понад 25 років (!) вона була академнаставником (або, як часто тоді говорили, “академмамою”) у студентських групах.

Цікаві були лекції Надії Степанівни, до яких вона ретельно готувалась. А читала вона лекції з досить важкого розділу терапії – гематологія та професійні захворювання.

На лекціях завжди показувала тематичного хворого, вчила студентів клінічному мисленню, правильній постановці діагнозу і призначенню адекватного лікування.

Свій клінічний та педагогічний досвід широко використовувала при написанні методичних розробок для студентів.

Разом із колегами по кафедрі нею були написані методичні розробки з написання студентом історії хвороби, з гематології, професійних захворювань, окремих тем факультетської терапії – всього більше 20 методичних розробок.

Надія Степанівна брала активну участь у виконанні комплексних наукових робіт, які проводились на кафедрі.

З 1970 по 1980 рік залучалася до виконання комплексної наукової роботи, якою керував проф. І.О.Мельник “Окислительно-восстановительные процессы, состояние отдельных видов обмена веществ, функций отдельных органов и систем и реактивности организма при ревматизме”.

Надія Степанівна вивчала зміну мінерального обміну під дією різних медикаментів у хворих на ревматизм

З 1980 р. брала участь у виконанні комплексної теми кафедри “Изучение медико-биологических условий труда и разработка мероприятий по оздоровлению и снижению временной нетрудоспособности по отдельным группам заболеваний у рабочих Ужгородского машиностроительного завода”.

Отримані в результаті виконаної роботи дані публікувались у фахових медичних журналах і читались на всесоюзних та республіканських з'їздах та конференціях, підсумкових конференціях професорсько-викладацького складу університету, використовувались у педпроцесі. Всю роботу Надією Степанівною опубліковано понад 50 робіт.

У ході наукової роботи Н.С. Машкаринець залучала і студентів.

Щороку 2–3 студенти під її керівництвом виконували наукову роботу, результати якої постійно доповідалися на студентських конференціях університету та в інших вузах України. Нерідко ці роботи займали призові місця і студенти нагороджувалися грамотами.

Свій багатий клінічний досвід Надія Степанівна щиро передавала молодим колегам, виконуючи великий обсяг лікарсько-консультативної роботи. Багато років вона проводила обходи в пульмонологічному відділенні та консультувала хворих у неврологічному відділенні Ужгородської міської клінічної лікарні.

На обходах біля ліжка хворого вона завжди уважно вислуховувала думку лікуючого лікаря, детально оглядала хворого, аналізувала лабораторні та інструментальні дані і разом з лікуючим лікарем та заввідділенням накреслювала тактику подальшого лікування хворого. Як хворі, так і лікарі чекали цих обходів – високопрофесійних, колегіальних, спокійних.

Надія Степанівна брала активну участь і в громадському житті кафедри, факультету та університету.

Протягом багатьох років вона була беззмінним секретарем кафедри факультетської терапії, очолювала первинну організацію медичного факультету “Знання”, була членом правління та президії університетської організації “Знання”, багаторазово виступала з лекціями на медичні теми серед населення області.

За добросовісну роботу нагороджувалася грамотами медичного факультету університету обласного відділу охорони здоров'я, обласного товариства “Знання”.

Надія Степанівна була надзвичайно скромна, високоінтелігентна, добросовісна і працьовита людина. Користувалася заслуженою пошаною серед колег по кафедрі, факультету та університету, серед медичних працівників міської лікарні та області.

Надія Степанівна була не тільки душею кафедри, але і берегинею сімейного вогнища, відданою дружиною матір'ю і бабусею.

Чоловік – Йосип Васильович Машкаринець, кандидат медичних наук, відомий отоларинголог Закарпаття, протягом багатьох років завідував ЛОР-відділенням Ужгородської міської клінічної лікарні. Донька Надія та зять Ігор – також лікарі.

Закінчився земний шлях Надії Степанівни 22 листопада 2001 р. Вона похована в м. Ужгород на кладовищі “Кальварія”.

Світлий образ Надії Степанівни Машкаринець – Людини, Лікаря, Педагога, Колеги – завжди залишився в наших серцях.

Колектив кафедри факультетської терапії медичного факультету УжНУ:

завідувач кафедри професор Т.М.Ганич,

професори М.М.Кишко, М.І.Фатула,

доценти Ю.В.Рошкович, М.М.Шютєв, М.І.Лазорик,

О.А.Рішко, О.С.Кишко. О.І.Лемко, В.В.Свистак, Н.Г.Лукач.